

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urtos/2/2020
Identifikačné číslo spisu: 1020200154
Dátum vydania rozhodnutia: 02.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1020200154.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí 2. júna 2020 v Bratislave, v konaní o návrhu odsúdeného U. T. na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného U. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. apríla 2020, sp. zn. 4Ntc/2/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného U. T. z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. apríla 2020, sp. zn. 4Ntc/2/2020 rozhodol v trestnej veci odsúdeného U. T. tak, že podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody, návrh odsúdeného na preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody, uloženého rozsudkom Okresného súdu v Trutnově z 18. júla 2018, sp. zn. 2T/95/2018, právoplatným 18. júla 2018, uznaného rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 17. januára 2019, sp. zn. 4Ntc/12/2018, právoplatným dňa 13. februára 2019, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený U. T. sťažnosť listom z 21. apríla 2020 (č. l. 54), doručený Krajskému súdu v Bratislave 23. apríla 2020.

Sťažovateľ úvodom svojej sťažnosti objasnil konanie predchádzajúce jeho zaradeniu do ÚVTOS Želiezovce, v ktorom sa aktuálne nachádza. Okrem iného uviedol, že keď bol odsúdený Okresným súdom v Trutnově na tridsať mesiacov nepodmienečne, po dvanástich mesiacoch ho previezli z Českej republiky na Slovensko: „potom mu Okresné sudy Bratislava 1 a 4. dali dokopy tridsaťdva mesiacov do jednotky. Previezli ho do ÚVTOS Želiezovce, kde mal trest vykonať. Podľa názoru odsúdeného, keď mu zlúčili tresty, ak jednotkový trest presahuje dvojkový, má sa automaticky zlúčiť do jednotky, keďže je prvotrestaný a mal reálne čistou kartu a veľmi dobré vyhodnotenie z Českej republiky. Ešte mu to zlúčil

Okresný súd Levice, na čo nemali právo. A dali mu disciplinárny trest za to, že bol navštíviť zdravotné centrum, kde ho nedostatočne vyšetrili, ráno mu bolo zle a nenastúpil na upratovacie práce, čo sa stalo iba raz.“. Okrem iného poukázal na svoje pôsobenie v ústave na výkon trestu, kde aj pracoval, zapájal sa do chodu ústavu. Avšak odkedy odsúdenému zrušili pracovisko, nevedia ho zaradiť na iné pracovné miesto. Keď sa odsúdený sťažoval, zrušili mu aj predchádzajúcu pochvalu. Taktiež malo dochádzať k vyhrážaniu sa príslušníkmi ZVJS. Podal aj trestné oznámenie, vec rieši aj ombudsmanka. Ako jeden z dôvodov preradenia do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia uviedol skutočnosť, že ÚVTOS Želiezovce sú vzdialené 170 kilometrov od Bratislavy a teda jeho rodina z dôvodu veľkej vzdialenosti, finančných a zdravotných problémov nemôže chodiť na návštevy. V ÚVTOS Želiezovce nie sú možnosti zamestnať sa, nie sú tam kurzy, školenia, ktorých by sa rád zúčastňoval. Záverom sťažnosti uviedol, že jeho premiestnením do ÚVTOS Želiezovce, došlo k jeho odtrhnutiu od rodiny, čo malo neblahý vplyv na psychický stav sťažovateľa aj jeho rodiny.

Na základe sťažnosti, ktorá bola podaná v zákonnej lehote a oprávnenou osobou, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej len „najvyšší súd“), podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Najvyšší súd poznamenáva, že podľa § 185 ods. 2 Trestného poriadku sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta, okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 411 ods. 1 Trestného poriadku o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí, súd v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie, vrátane podmieňacej prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zák. č. 475/2005 Z. z.“) ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní

- a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,
- c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 17. januára 2019, sp. zn. 4 Ntc/12/2018, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. uznal a nariadil výkon rozsudku Okresného súdu v Trutnově, Česká republika z 18. júla 2018, sp. zn. 2T/95/2018, ktorým bol U. T., štátny občan Slovenskej republiky uznaný za vinného v bode I. a II. z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky na tom skutkovom základe ako je uvedený v citovaných rozhodnutiach, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov. Zároveň bol odsúdený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia

slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z ustanovení § 9 ods. 2, ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z. vyplýva, že pre vyhovie žiadosti o preradenie do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia musia byť súčasne splnené všetky formálne a materiálne podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzujúc splnenie materiálnej podmienky podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. z hodnotenia zástupcu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce vo svojom súhrne zistil, že adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu odňatia slobody nie je dostačujúca. Výstupovanie a správanie obvineného nie je na požadovanej úrovni. Taktiež u neho boli zaznamenané porušenia pravidiel v rámci ústavu, napríklad nebol oholený, predstieral ochorenie s cieľom vyhnúť sa predvedeniu na pracovisko, odmietal plniť príkazy a pokyny príslušníka zboru. Okrem toho je potrebné uviesť, že odsúdený bol doposiaľ dvakrát disciplinárne potrestaný, no odmenený nebol ani jedenkrát. Odsúdený sa opakovane dopustil páchania trestnej činnosti (šedem záznamov v odpise z registra trestov), čo nepoukazuje na kritický postoj k páchaniu trestných činov.

Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vzhľadom na vyššie uvedené stotožnil so záverom krajského súdu, že odsúdený si zatiaľ nevytvoril dostatočné podmienky pre preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia a bude preto potrebné, aby prejavil dostatočnú snahu po náprave. Na odsúdeného je potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obvinený vo svojej sťažnosti v podstate opakuje skutočnosti, s ktorými sa príslušné súdy vysporiadali už v predchádzajúcich konaniach. Obsah sťažnosti teda neobsahoval nové tvrdenia, s ktorými by bolo potrebné sa opätovne zaoberať. Záverom sa však javí ako účelné poukázať na skutočnosť, že obvinený nie je zaradený do zamestnania, nakoľko mu žiadne z ponúkaných nevyhovuje, nie je mu poskytnutý priestor na sebarealizáciu podľa jeho predstáv a v neposlednom rade sa mu vzdialenosť medzi ÚVTOS v Želiezovciach a Bratislavou zdá neprimerane veľká. Aj uvedenými skutočnosťami argumentoval vo svojej sťažnosti. Vzhľadom na horeuvedené je možné konštatovať, že ani predmetné tvrdenia nie sú dostačujúce na preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia. V opačnej situácii by mohlo dochádzať k neprípustnému stavu, keď by bol odsúdený preradený do ústavu s nižším stupňom stráženia iba z dôvodu svojho pracovného zaradenia prípade nezaradenia alebo z dôvodu priveľkej vzdialenosti ústavu od bydliska jeho blízkych.

Vzhľadom na nesplnenie prvej obligatórnej materiálnej podmienky pre zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. sa skúmanie splnenia ďalšej, a to formálnej podmienky podľa § 9 ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z. stalo bezpredmetným, a preto vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu napadnutého uznesenia krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.